

РЕШЕНИЕ

№ 4485

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 22.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4392** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК, вр. чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по жалба на Т. В. Ф., чрез адв. Б. Н. от АК-К. и адв. К. С. от САК, срещу Заповед № 3318/30.04.2020 г. на директора на Агенция Митници, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на основание чл.107, ал.1, т.3 от Закона за държавния служител като митнически инспектор в митница К., с ранг I- ви младши, без предизвестие и на основание чл.108, ал.2 ЗДСл., като същият не запазва придобития ранг на държавна служба.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми, които се поддържат и в съдебно заседание. Иска се отмяната му. Подробни съображения са изложени в представени писмени бележки. Претендират се разноски по списък.

Ответникът Директора на Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. Й., счита жалбата за неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатството възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е взела участие в производството.

Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав, като прецени

събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбоподателят Т. В. Ф. е заемал длъжността митнически инспектор в митница К., с ранг I - ви младши, видно от приложените доказателствата – последната Заповед за повишаване в ранг, с определен ранг I младши /л.100/ и Заповед за изменение на служебното правоотношение № 1822/04.2019 г. /л.58/. Тези обстоятелства не са спорни между страните - че длъжността се заема от същия към датата на издаване на обжалваната заповед, както и че функциите, които е следвало да изпълнява са предвидените по представените длъжностни характеристики, изрично неоспорени от другата страна, в която е посочена длъжността.

С докладна записка от 08.04.2020 г. на ръководителя на инспектората в Агенция „Митници“ е направено предложение до Директора за образуване на дисциплинарни производства срещу девет служители, в това число и жалбоподателя. Докладната е изготвена вследствие на изнесена информация в медиите за проведена специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура, при която има задържани митнически служители. Производството е водено за това, че в началото на месец януари 2019 г. до 06.02.2020 г., на територията на Република България, повече от три лице, включително длъжностни лица – полицейски органи и служители на Агенция „Митници“, участват в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на три и повече лица с цел да вършат съгласувано в страна престъпления по чл.302 НК и чл.301 НК, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години и групата е създадена с користна цел – престъпление по чл.321, ал.3, т. 2 във вр. с ал.2 НК. Към писмото е приложено постановление за привличане на обвиняем. Жалбоподателят е бил запознат с докладната записка, видно от положен подпис и дата върху нея.

Със Заповед № ЗАМ-489/32-84532/20.04.2019 г. на Директора на Агенция „Митници“ е назначен дисциплинарен съвет за срок от три години в състав от петима души и два резервни члена.

Със заповед № ЗАМ-610/32-107869 от 08.04.2020 г. на дир“ектора на Агенция „Митници“ е назначен дисциплинарен съвет, който да извърши проверка за извършени дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т.1 и т. 5 /л.327/.

На 10.04.2020 г. дисциплинарният съвет в състав от петима членове е провел заседание и е взел становище по дисциплинарно дело № 11 по описа за 2020 г., с което с четири гласа „за“ е прието, че за допуснатите от митническите инспектори нарушения може да им се наложи дисциплинарно наказание по чл.90, ал. 1, т.5 ЗДСл. и един глас за налагане на наказание по чл.90, ал.1, т.4 ЗДСл. Жалбоподателят е запознат със становището на съвета на 22.04.2020 г.

В становището, обективизирано в протокола /л.315/, е направено заключение за нарушение на етичните норми за поведение, регламентирани в разпоредбите на т.2, т.3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, във връзка с чл. 17, ал.1, т. 5 от ЗМ., на чл. 2, ал.1, ал. 2, ал.3 и ал.5, чл.5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл.22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и т. V.23, VII.5, VII.8 и VII.9 от длъжностната характеристика от 28.05.2018 г., респ. т. V.27, VII.5, VII.8 и VII.9 от длъжностната характеристика от 28.02.2019 г. , във връзка с чл.21, ал.2 ЗДСл. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл., което произтичало от обстоятелството на привличане на служителя като обвиняем, воденото срещу него

производство за деянията, извършени от него, с което е накърнен престижа на Агенция „Митници“, доверието в институцията с борба с организираната престъпност и това, че не може да се разчита на жалбоподателя, както и от това, че извършеното има голям обществен отзвук.

С докладна записка, рег.№32-109965 от 10.04.2020 г. дисциплинарният съвет е представил протокол от проведеното събрание, в който е обективизирано взетото от него становище, ведно с цялата преписка по дисциплинарното дело на дисциплинарно наказващия орган/Директора на Агенция „Митници“ /л.314 от делото/.

С писмо рег. индекс № 32-116963/21.04.2020г. жалбоподателят е поканен, на 22.04.2020 г. да даде писмени обяснения и да бъде изслушан от Директора на Агенция „Митници“, за което е уведомен на 21.04.2020г. /л. 382/. За проведеното изслушване на държавния служител е съставен протокол № П-46/32-118297 от 22.04.2020 г. /л. 383/. На 22.04.2020 г., с вх. № 32-118012, жалбоподателят е представил писмени обяснения, в които сочи, че винаги по време на изпълнение на служебните си задълженията е спазвал законите на Република България, регламентиращи длъжностните му характеристики като митнически инспектор и заявява, че никога не е участвал в организирана престъпна група и корупционни практики. Твърди също, че не е нарушавал етичните норми за поведение и престижа на АМ.

На 30.04.2020 година, Директора на Агенция „Митници“ е издал заповед, с която на държавния служител Т. В. - инспектор в Митница К., е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. Като фактическо основание за налагане на дисциплинарното наказание е посочено, че с повдигане на обвинения, за деяния, осъществени в периода от 01.01.2019 г. до 06.02.2020 г., К., [населено място], с извършването на действия, представляващи законен повод да се образува наказателно производство, и това, че е допуснал да бъде заподозрян и да му бъде повдигнато обвинение във връзка с изпълнение на задълженията му и с което е дал повод и е допринесъл за широкото отразяване в медийното пространство с противоправното си поведение, е омаложавил усилията на митническата администрация в борбата с организираната престъпност и корупция, и е накърнил престижа на Агенция „Митници“, разколебал е увереността в органа, чиято дейност подпомага, че може да се разчита на него, и е нарушил етичните норми за поведение, регламентиращи в Кодекса за поведение на митническия служител.

Видно от писмо от 30.03.2020 г. от Специализирана прокуратура са изпратени материали по досъдебно производство /л.329/, в които се намира постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение спрямо Т. Ф., за участие в ОПГ, създадена с користна цел, в което участват длъжностни лица – чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 НК. По отношение на него е взета мярка за неотклонение „парична гаранция“ в размер на 5000.00 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, от лице с правен интерес от обжалването, в качеството му на адресат на акта, с който се засягат негови права и в законоустановения в разпоредбата на чл.149, ал.1 АПК 14-дневен срок за обжалване.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира и за ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на

представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган - Директора на Агенция „Митници“, съобразно нормата на чл.92, ал.1 ЗДСл. и чл.108, ал.1 от същия закон, като няма спор, че издателят на административния акт е орган по назначаването за служителите в Агенция „Митници“ и на него, съобразно закона, са възложени правомощията за налагане на дисциплинарните наказания и за прекратяване на служебните правоотношения в същата агенция.

Заповедта е издадена обаче в нарушение на предписаната от закона форма и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В случая е спазена процедурата пред дисциплинарния съвет, предвидена в нормата на чл.96 ЗДСл. От директора на Агенция „Митници“ е наредено на дисциплинарния съвет /ДС/ образуване на дисциплинарно дело по отношение на деветте митнически служители на МП К., между които и жалбоподателя, за извършените от тях нарушения по чл.89, ал.2, т.1 и т. 5 ЗДСл., като преди да наложи дисциплинарното наказание е съобразил становището на съвета /по арг. от чл.96, ал.1 ЗДСл./. ДС е взел своето становище с мнозинство и го е представил на административно наказващия орган заедно с преписката по делото/чл.96, ал.3 и 4 ЗДСл./.Спазени са и преклузивните сроковете предвидени в нормата на чл.94, ал.1 ЗДСл. В съответствие с чл.93, ал.1 ЗДСл. дисциплинарнонаказващият орган, преди да наложи дисциплинарното наказание на жалбоподателя, го е изслушал и е приел неговите писмени обяснения.

В нарушение обаче на императивното изискване на чл.96, ал.2 от ЗДСл., от дисциплинарния съвет не са изяснени фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение. Това нарушение е пренесено в заповедта, която възпроизвежда фактите и обстоятелствата, описано в протокола от извършеното разследване от дисциплинарната комисия, което представлява нарушение на формата на акта в нейната част по чл.97, ал.1, т.4 ЗДСл. - описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Не са посочени служебните задължения, които са били виновно нарушени – в заповедта е записано най-общо, че е налице нарушение на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител, представляващи нарушение по чл.89, ал.2, т. 1и т.5 ЗДСл., без да са посочени точно разпоредбите, за които се отнася това нарушение.

Нито в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, нито в протокола на дисциплинарния съвет е описано поведение на служителя, което е довело до нарушаване на нормите на т.2, т.3, т.4, т.6, т.15 от Кодекса за поведение на митническия служител, и на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал.1 и ал.3, и чл.17, ал.1, във връзка с чл.22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и т. V.23, VII.5, VII.8 и VII.9 от длъжностната характеристика от 28.05.2018 г., респ. т. V.27, VII.5, VII.8 и VII.9 от длъжностната характеристика от 28.02.2019 г. Направен е извод за осъществен състав на нарушение по чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл., без да се изложат конкретно установени в хода на дисциплинарно разследване факти, като е възпроизведена единствено

информацията, съдържаща се писмо на специализираната прокуратура и изпратените материали за привличането на жалбоподателя като обвиняем.

Не е провеждано самостоятелно дисциплинарно производство, в рамките на което да са доказани действия или бездействия на служителя, които могат да се определят като дисциплинарни нарушения. В заповедта липсва посочване на конкретни фактически обстоятелства относно извършени нарушения, и същата почива изцяло на предположения, базирани на информация, съдържаща по образувано досъдебно производство за престъпление от общ характер, което е отделно от дисциплинарното. Изложеното налага извода за допуснати съществени пороци във формата на административния акт, които на самостоятелно основание налагат неговата отмяна. В дисциплинарното производство не е извършена проверка относно релевантните обстоятелства, които имат значение за налагане на наказанието – нарушение на посочените по-горе норми.

От изложеното безспорно следва извода за липса на установено нарушение, което да мотивира издаването на процесната заповед. Няма пречка установените обстоятелства на административния акт да се съдържат в друг документ, подготвящ неговото издаване, какъвто е протокола, обективиращ решението на дисциплинарния съвет. В конкретния случай и в него обаче не се съдържат факти и обстоятелства, различни от тези, изложени в заповедта. В протокола от заседанието на дисциплинарния съвет са обсъдени единствено обстоятелствата за извършено престъпление, както и привличането на жалбоподателя като обвиняем за предполагаемо извършено престъпление от общ характер.

Описаните нарушения на формата на заповедта и административнопроизводствените правила са самостоятелно основание за отмяна на акта. Същите обуславят и нарушение на материалния закон, тъй като служителят е наказан без да са налице основания за това. Цитирания като нарушен текст от длъжностната характеристика т.V.23 от дл. характеристика от 28.05.2018, респ. т.27 от тази от 28.02.2019 г., а именно: „да познава и спазва кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител“, за които се твърди, че са нарушени от жалбоподателя, са абстрактни като в заповедта не се съдържа и не е описано конкретно поведение на служителя, което да е довело до тяхното нарушаване, което пък от своя страна препятства проверката на съда за съответствието на административния акт с материалния закон. Независимо от обема на оспорената заповед, липсата на индивидуализация на дисциплинарното нарушение води до нарушаване правото на защита на държавния служител.

Събраните по делото доказателства налагат извода, че всъщност дисциплинарното производство и наложените наказания на държавните служители, сред които е и настоящия жалбоподател, е образувано по повод на проведената специализирана операция на ГКПП К., под ръководството на Специализираната прокуратура, при която са задържани митнически служители, в това число и жалбоподателят, и които са привлечени като обвиняеми по досъдебно производство № 101/2019 г., пр. пр. № 1042/2019 г. описа на СП, за престъпления по чл.321, ал.3, т.2, във вр. с ал. 2 от НК и за това, че в частност Ф. е привлечен като обвиняем за участие в организирана престъпна група, което е посочено в заповедта. Жалбоподателят, както бе посочено, е привлечен като обвиняем по цитираното досъдебно производство, по отношение на него е взета марка за неотклонение „парична гаранция“ в

размер на 5000.00 лв., за което впоследствие е уведомен дисциплинарно наказващия орган. Независимо от повдигнатото обвинение и взетите мерки, които органът е посочил, същите не обосновават извод за извършено нарушение на чл.89, ал.2, т.1 и т. 5 от ЗДСл. Изводът за нарушение на правила от етичния кодекс е основан на предположение, че жалбоподателят е извършител на престъпление, за което е обвинен и това обуславя негативната оценка на органа в морален и етичен план, както и това, че има голям отзвук в обществото. Упражнената спрямо служителя държавна принуда не обосновава поведение, несъвместимо с морално-етични правила, уронващи престижа на службата, нито представлява такъв факт общественото мнение и направените публикации във връзка с проведената акция по задържане на жалбоподателя. Действително, съобразно нормата на чл.89, ал.4 ЗДСл. държавният служител носи дисциплинарна отговорност, независимо че деянието му може да е основание за търсене от него и на друг вид отговорност. Но в конкретния случай, при презумпция за невинност до доказване на противното, в това административно дисциплинарно производство е прието за безспорно установено, че жалбоподателят е извършил престъпление, за което е привлечен като обвиняем, поради което и му е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание. По този начин са нарушени принципните положения, утвърдени в чл.31, ал.3 от КРБ и в чл.16 от НПК. Недопустимо е до приключване с влязъл в съдебен акт /присъда/ на наказателното производство, описаните от наказващия орган в заповедта обстоятелства да се квалифицират като неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Нищо друго освен влязлата в сила осъдителна присъда, при това не на първоинстанционния съд, а на последната редовна съдебна инстанция, с което решението става необжалваемо, може да разколебае принципното положение, че обвиняемият е невинен. Дисциплинарната отговорност се носи отделно от наказателната, но процесното дисциплинарно производство се основава единствено на информацията, която е била предоставена по прокурорската преписка.

Настоящата инстанция намира, че дисциплинарно наказващият орган не е доказал твърдяните от служителя нарушения на т.2, т.3, т. 4, т. 6, т. 15 от Кодекса за поведение на митническия служител, и на чл. 2, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 5, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, чл. 8, ал. 1 и ал. 3, и чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, както и т. V.23, VII.5, VII.8 и VII.9 от длъжностната характеристика от 28.05.2018 г., респ. т. V.27, VII.5, VII.8 и VII.9 от длъжностната характеристика от 28.02.2019 г., изброени единствено в протокола на дисциплинарната комисия, но не и в заповедта.

С оглед на изложеното и заповедта, като незаконосъобразна, следва да се отмени.

Основателна при този изход на спора е претенцията на оспорващия за присъждане на направените разноски. В настоящото производство са заплатени 1000.00 лева за адвокатски хонорар, видно от приложения договор за правна защита и съдействие. Съдът намира за основателно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за неговата

прекомерност. Съобразявайки разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК и с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото и обема на извършената работа съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до размер от на 700 лева. За тази сума следва да бъде осъдено ЮЛ, (чийто орган е издал отменения акт, а именно Агенция „Митници“.

На ответната страна не се дължат разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №3318/30.04.2020 г. на директора на Агенция Митници, с която на Т. В. Ф. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител като митнически инспектор в митница К., с ранг I- ви младши, без предизвестие и на основание чл. 108, ал.2 от ЗДСл., същият незапазва придобития ранг на държавна служба.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Т. В. Ф. разноски в размер на 700.00 /седемстотин/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: